

[Indenrigsministeren.]

hedsstyrelsens Formand og for saa vidt ogsaa jeg selv repræsenterer de unge Øjne i Sammenligning med Gubben, som altsaa i dette Tilfælde bliver det ærede Medlem.

I øvrigt vil jeg gerne angaaende Sundhedsstyrelsens Indflydelse sige, at det, der er sket her, er selvfølgelig, at man fra Landstingets saavel som fra Ministeriets Side har raadført sig med Sagkundskaben, som Sundhedsstyrelsen repræsenterer, om, hvor vidt man kunde gaa, og Sundhedsstyrelsen har som den sagkyndige Institution fremsat sin Opfattelse; denne Opfattelse har man derefter skønnet over fra Landstingets Side, og man har altsaa fundet det rigtigt at tage det Hensyn til den, som Forslaget viser.

Naar det ærede Medlem var inde paa, i hvilken Grad dette Forslag kunde betyde Indgriben, stærk Indgriben paa mange Omraader, vil jeg gerne sige, at jeg tror, at det, der har gjort, at dette Forslag nu er gennemført i Landstinget, er, at det griber ind i betydelig mindre Grad end det Forslag, som tidligere Sundhedsminister Rubow fremsatte i Landstinget for 3 Aar siden. Jeg tror, at man ved Udarbejdelsen af dette Forslag er gaaet saa langt i Retning af Frihed, som det er muligt, hvis det, som dog er Hensigten med en saadan Lov, overhovedet skal ske Fyldest.

Angaaende det ærede Medlems Bemærkninger til § 3, hvor jeg forstod, det ærede Medlem ønskede Landbrugs- og Havebrugsorganisationer medtaget under dem, der skulde have Ret til at indføre Gifte, vil jeg gerne sige, at naar der i Henhold til § 5 er givet Adgang til at udlevere Gifte til Personer, der ikke har teknisk Kendskab til Gifte, tror jeg, det vilde være meget betænkeligt at gaa det Skridt videre ogsaa at fratagde Kravet om Giftkendskab hos Importører. Men i øvrigt gør jeg opmærksom paa, at ved § 3, Punkt 8, er der aabnet Adgang til undtagelsesvis at meddele Personer eller Virksomheder Indførselstilladelse. Det vil altsaa sige, at Indenrigsministeriet kan gøre det, naar der er Grund til at tro, at der ikke kan være Fare forbundet dermed.

Det ærede Medlem nævnte endnu to Punkter. Det ene var Spørgsmaalet om

Kreaturvask. Dørom skal jeg sige, at for saa vidt vedkommer det Spørgsmaal ikke dette Lovforslag, idet hele Spørgsmaalet om Forsigtighedsregler med Hensyn til Anvendelse af Arsenik til Kreaturvask efter Forslaget er henlagt til Landbrugsministeren. Det er et Ønske, man vist altid har nærret fra Landbrugets Side, at det er Landbrugsministeren, der har Afgørelsen her; det vil altsaa sige, at ogsaa efter dette Forslags Vedtagelse vil det rette Forum for f. Eks. Landbrugsorganisationer at henvende sig til angaaende dette Spørgsmaal stadig være Landbrugsministeren.

Med Hensyn til det andet Punkt, Fosforlevertran har det ærede Medlem Hr. Steen Ret i, at det heller ikke vedrører dette Forslag. Bestemmelsen om, at Udleveringen af Fosforlevertran til Forbrugere er forbeholdt Apotekerne, findes i Sundhedsministeriets Anordning af 1929 om Apotekervarer. Det er altsaa i Henhold til Apoteker-Lovgivningen, at Fosforlevertran er forbeholdt Apotekerne, og det er i Henhold hertil, der eventuelt, hvis det findes rigtigt, skal ske en Ændring, men det vedrører altsaa ikke dette Forslag. Det Fosfor, der omtales i dette Lovforslags Liste I. B. — hvis det er det, det ærede Medlem har set paa —, har ikke noget med Fosforlevertran at gøre; det er Fosfor til teknisk Brug i Henhold til Lovforslagets § 6.

Jeg maa derfor mene, at der i og for sig ikke er nogen særlig Anledning til at nedsætte et Udvalg af Hensyn til de Spørgsmaal, det ærede Medlem har fremdraget; men dersom det høje Ting mener, det er nødvendigt, vil jeg meget gerne henstille, at denne Udvalgsbehandling bliver saa kort som muligt.

Formanden; Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend Nielsen; Jeg ser nok af Landstingets Betænkning, at det er i Henhold til en Anordning fra Sundhedsministeriet, at den Bestemmelse er truffet, at Fosforlevertran skal forhandles af Apotekerne, for saa vidt det drejer sig om Kvanta, for hvilke Prisen er mindre end